

ת"פ (חיפה) 54851-12-22 - מדינת ישראל נ' אילן אלפרסי

סדר דין פלילי - חזרה מהודיה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 54851-12-22 מדינת ישראל נ' אלפרסי
תיק חיצוני: 844555/2021

לפני כבוד השופטת רונה פרסון

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשם
אילן אלפרסי

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לחזרה מהודאה לפי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

2. ב"כ הנאשם טען כי טרם שמיעת פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר נערך בין היתר בשל כשלים ראייתיים בתיק במסגרתו כתב האישום תוקן ונמחקו ממנו עבירות האיומים, והנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. טען כי במסגרת התסקיר תיאר הנאשם את מצבו הרגשי בזמן ביצוע העבירות, מצב רגשי שמלווה אותו עד היום על רקע התמודדות רעיתו עם מחלה קשה, דבר שגרם לו להודות בכתב האישום המתוקן תחת ניהול ההוכחות. טען כי הנאשם סיפר על הסכסוך הממושך בינו לבין המתלונן, במהלכו המתלונן בחר פעם אחר פעם להחנות את רכבו בצורה בלתי חוקית אשר פוגעת בנאשם ובבני משפחתו. טען כי הנאשם תיאר כי כל ניסיונותיו להניא את המתלונן מלהמשיך ולהתנהג בצורה שכזו נענו ריקם וכי המתלונן אף החרף את התנהגותו עד ליום האירוע. טען כי במעמד הטיעונים לעונש הוגשו על ידי המאשימה תמונות של המתלונן וכן מכתב שכתב המתלונן, אשר אינם נכונים. טען כי הנאשם, לאורך כל הדרך, הכחיש שימוש בשוקר חשמלי והכחיש כי גרם באמצעות השוקר חבלות או שטפי דם למתלונן. טען כי הנאשם הותקף בעצמו על ידי המתלונן,

עמוד 1

שגדול ממנו פיזית, וכי הוא מתקשה לחיות עם תוצאות הודאתו במעשים שלא ביצע. הפנה לפסיקה וביקש, בנסיבות אלה, לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

3. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה, והפנה להשתלשלות ההליכים בתיק, במסגרתם הנאשם הודה בפני בית המשפט מספר פעמים במעשים וזאת באופן מפורש. טען כי הנאשם הודה גם בפני שירות המבחן, וכי מדבריו בתסקיר עולה כי הבין את חומרת מעשיו ואף הביע חרטה, וגם תיאר את עניין הבאת השוקר החשמלי. טען כי פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי בית המשפט יתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו רק בנסיבות נדירות וחריגות, כאשר ההודאה לא ניתנה באופן חופשי ומרצון, כאשר הנאשם לא הבין את משמעות הודאתו או כאשר ההודאה הוגשה שלא כדין. טען כי בפסיקה נקבע כי במסגרת השיקולים לבחינת בקשת נאשם לחזור בו מהודאתו, יש לשקול את עיתוי הגשת הבקשה, כך שכל שהבקשה עולה בשלב מתקדם יותר של המשפט, הנטיה לאשר הבקשה תפחת. עוד טען כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, חזרה מהודאה אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון תותר במקרים חריגים בלבד. טען כי במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות נדירות וחריגות שמצדיקות רשות לחזרה מהודאה. טען כי מהות ההסדר פורטה בפרוטוקול בנוכחות הנאשם וכי הוא היה מודע היטב לפרטיו, לרבות לעובדה שאין הסכמות לעניין העונש וההגנה אף עתרה להליך של צדק מאחה. ציין כי הנאשם היה מיוצג על ידי הסניגור לכל אורך ההליך וכי הסניגור הקריא והסביר לנאשם את כתב האישום המתוקן וכי הודאתו של הנאשם ניתנה באופן חופשי ומרצון. טען כי בנסיבות אלה אין בסיס לטענת הנאשם לפיה לא הבין את משמעות הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן. טען כי הבקשה מושתתת על מניע מניפולטיבי וטקטי, הנוגע לחששו של הנאשם מפני העונש הצפוי לו, ואינה משקפת רצון להוכיח את חפותו, שאחרת היו לנאשם מספר הזדמנויות לבטא רצונו להוכיח חפותו אך בפועל בחר לטעון כך בסמוך לגזירת דינו. ביקש לדחות הבקשה.

דין והכרעה

4. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מורה כדלקמן:

"153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

5. הלכה פסוקה היא, כי בית המשפט יתיר חזרה מהודאה רק בנסיבות חריגות:

"לבית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה." (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 577, 621 (2002)).

6. בע"פ 2840/23 קוטובסקי נ' מדינת ישראל (6.6.23) חזר בית המשפט העליון על הנסיבות, אותן ישקול בית המשפט במסגרת שיקוליו בבקשה לחזרה מהודאה, אשר הוכרו בפסיקה, כאשר הודגש כי יש לתת משקל לעיתוי הגשת הבקשה: **"בהתאם לסעיף זה, נקבע כי חזרה מהודאה אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון תותר במקרים חריגים בלבד. עילות החזרה מהודאה אשר הוכרו בפסיקה כוללות, בראש ובראשונה, פגם ברצונו החופשי של הנאשם במתן ההודאה; עילה נוספת היא כשל חמור בייצוג המשפטי שניתן לנאשם, אשר עשוי לנבוע ממחדלים קשים של הסניגור, דוגמת התעלמות מראיות, או כל מחדל סניגוריאלי אחר אשר הופך את ייצוג הנאשם לבלתי מקצועי מעיקרו; ועילה שלישית היא רצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית. משמע, הנאשם יהא רשאי לחזור בו מהודאתו אם ישכנע את בית המשפט כי הוא עושה זאת מתוך רצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו. ביחס לשלוש העילות האמורות, הנטל להוכיח את התקיימותה של כל עילה ועילה רובץ על הנאשם (ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-13 לפסק דינו של חברי, השופט א' שטיין [פורסם בנבו] (29.10.2019))."**

יודגש, ככל שבקשת הנאשם לחזרה מהודיה תוגש בשלב מאוחר יותר בהליך, כך בית המשפט יטה שלא להיענות לבקשתו..."

7. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ועיינתי בפסיקה הרלוונטית, מצאתי כי דין בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו בכתב האישום המתוקן, להידחות.

8. בתאריך 17.4.23 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת הראיות. ביום 15.1.24 הוגשה ע"י הצדדים הודעה על הסדר טיעון ובקשה מוסכמת לביטול ישיבת ההוכחות.

בדין שהתקיים ביום 16.1.24 (בפני המותב הקודם אשר דן בתיק), בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן כאשר אין הסכמות לעניין העונש. ב"כ הנאשם הצהיר כי הקריא לנאשם את עובדות כתב האישום המתוקן לאחר שהבין את עובדותיו, וכי הוא מודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם הצהיר כי **"אני מאשר את דברי הסניגור, מודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן. אני מבין שאם בית המשפט יפנה אותי לתסקיר שירות מבחן, הדבר לא מחייב את בית המשפט או את התביעה."** (פרוטוקול

הדין מיום 16.1.24, בעמ' 5, ש' 11-12). בהתאם לכך, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

בתסקיר שירות המבחן מיום 15.5.24, צוין כי הנאשם מודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. צוין כי לדברי הנאשם הוא מבין את חומרת המעשה, נושא באחריות מילולית על ביצוע מעשיו, ומביע חרטה הן על התנהלותו והן על נפגע העבירה. עוד תיאר הנאשם כי הוא חש שהיה עלול להיפגע בארוע, ועל כן הביא את השוקר החשמלי. עם זאת צוין כי לא היה בכוונתו שהמתלונן ייפגע בעימות. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ להטיל עליו מאסר מותנה, אשר יהווה ענישה הרתעתית וכן פיצוי לנפגע העבירה.

בדין שהתקיים ביום 23.5.24, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים, לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן, ביקש הסניגור להפנות את הנאשם להליך של צדק מאחה. בדבריו לפני הצהיר כדלקמן: **"אני מאוד מתנצל על מה שקרה, זה לא מתאים לי באופן אישי. אני ביקשתי את ההליך של צדק מאחה בשירות המבחן, אני מוכן לעמוד מולו ולהתנצל, פגשתי אותו כמה פעמים בישיבות וועד, אמרתי שלום יפה. אנחנו בוועד שנינו, אני רוצה לשבת איתו ולהתנצל, אין לי גאווה או אגו. לפתור את העניין ולחזור לשגרה, זה לא מתאים לי, אני לא טיפוס כזה. פגשתי אותו כמה פעמים מאז בישיבות וועד, אני רוצה לשבת איתו ולהתנצל. לא צריכה להיות הרגשה כזאת בנינו, אנחנו שכנים, הכניסה שלי היא 20 מטר ממנו."** (פרוטוקול הדין מיום 23.5.24, בעמ' 9, ש' 2-7). הנאשם הופנה לשירות המבחן להליך של צדק מאחה אך עלה מהודעת שירות המבחן, מיום 21.11.24, כי בעניינו של הנאשם לא בשלו התנאים לקיומו של הליך שכזה.

בדין שהתקיים ביום 9.12.24, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים, טענו הצדדים לעונש, כאשר הנאשם טען בדבריו לפני כדלקמן: **"אני רוצה להגיד שאני מצר מאוד על המקרה הזה, גם בפעם הקודמת התנצלתי, הייתי בשירות המבחן בצדק מאחה ועשיתי ככל שביכולתי על מנת להגיע לצדק מאחה עם הבחור, זה לא צלח משום מה. אני תכף בן 50, מעולם לא התקוטטתי עם איש, מעולם לא הסתבכתי בדבר כזה, באותו חודש הודיעו לי שאשתי חולה, באותו תקופה אבא שלי גסס מסרטן וכנראה כל זה השפיע על השיקול דעת שלי. אני מצר על כך."** (פרוטוקול הדין מיום 9.12.24, בעמ' 13, ש' 10-14). בסיום דיון זה הוריתי על הפניית הנאשם לקבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות ונקבע מועד למתן גז"ד ליום 20.1.25.

9. ביום 23.12.24, הוגשה הבקשה עסקינן.

10. כאמור, ועל פי הפסיקה, חזרה מהודאה אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון תותר במקרים חריגים בלבד. בנסיבות אשר פורטו כאן, לא שוכנעתי כי מדובר בעניינו במקרה חריג המצדיק קבלת הבקשה לחזרה מהודאה. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון לאחר שהצהיר כי הבין את עובדות כתב האישום המתוקן וכן הבין את משמעות ההסדר, לרבות העובדה שאין הסכמות לעניין

העונש. הנאשם היה מיוצג ע"י סניגורו לאורך כל ההליך כאשר בכל הדיונים נכחו הנאשם ובא כוחו. לנאשם הוסברו עובדות כתב האישום המתוקן, הוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והתנצל על מעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן, במספר הזדמנויות, הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן. הנאשם אף התייחס בדבריו בתסקיר לכך שהביא את השוקר החשמלי במעמד הארוע אך טען כי לא היה בכוונתו שהמתלונן יפגע בעימות. בבית המשפט התנצל הנאשם על מעשיו במסגרת שני דיונים שונים, דיבר מ"דם ליבו" תוך שציון כי מעולם לא הסתבך "בדבר כזה" לפני כן, ואף הסביר כי הקשיים המשפחתיים שחוזה במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הם שהשפיעו, ככל הנראה, על שיקול דעתו.

11. ביחס לעיתוי הגשת הבקשה, הנאשם הגיש את הבקשה לחזרה מהודאה ביום 23.12.24, שבועיים לאחר הדיון בו נשמעו הטיעונים לעונש, דיון אשר בסיומו הוריתי על הפנייתו של הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולאחר שנקבע מועד למתן גזר הדין. מדובר בשלב מאוחר בהליך, כאשר העיתוי של הגשת הבקשה תומך אף הוא בדחייתה.

נתתי דעתי לטענת הנאשם כי הודאתו ניתנה על רקע מצבו המשפחתי, מחלתה של אשתו ומצבו הרפואי של אביו, אולם אין בטענה זו כדי להצביע על שלילת רצונו החופשי של הנאשם והבנתו את ההליך ומשמעויותיו.

עוד נתתי דעתי לטענותיו של הנאשם כי במעמד הטיעונים לעונש הוגשו על ידי המאשימה תמונות של המתלונן וכן מכתב שכתב המתלונן, אותם הגדיר כשקריים, וכי הנאשם הכחיש, שימוש בשוקר חשמלי וכי גרם באמצעות השוקר חבלות או שטפי דם למתלונן. משחזר בו הנאשם מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן הרי שוויתר על טענות אלה, כאשר לא ראיתי באסמכתאות שהוגשו בדיון (מכתב המתלונן ותמונות החבלות) כאלה המהוות נימוק מיוחד המצדיק קבלת הבקשה. יצוין כי בעובדות כתב האישום המתוקן מתואר כי הנאשם שלף את השוקר החשמלי שהביא מהרכב שלו והחל לחשמל את המתלונן באמצעותו פעמיים במותן ובגב, וכי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות שטפי דם. הנאשם הודה כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן, הן ביחס לביצוע העבירה והן ביחס לתוצאותיה.

12. סיכומי של דבר, לא שוכנעתי כי מדובר במקרה חריג, בו התקיים פסול בהודאה עקב פגם ברצונו החופשי של הנאשם או בהבנתו את משמעות הודאתו, או כי ההודאה הושגה שלא כדין. התרשמתי כי הודאתו של הנאשם ניתנה מרצונו החופשי, לאחר שהבין משמעות הודאתו במסגרת הסדר טיעון אשר כלל אף תיקון בכתב האישום, ובשים לב לכך שהנאשם היה מיוצג לאורך כל ההליך ונכח בכלל הדיונים הרלבנטיים. בנוסף, הגשת הבקשה בשלב מאוחר בהליך, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ולאחר שבית המשפט מצא להורות על הפנייתו לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ובסמוך לפני גזירת דינו של הנאשם, תומכת אף היא בדחיית

הבקשה.

13. לאור כל האמור, בקשת הנאשם לחזור בו מהודאה נדחית.
14. לאחר ששמעתי את בקשתו הנוספת של הסניגור בדיון היום, על פיה, ככל שהבקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו תידחה, הוא מבקש כי הנאשם יופנה בשנית אל הממונה על עבודת השירות, אני מורה על הפנייתו של הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה בהתאם. חוות הדעת תוגש עד ליום 6.3.25.
15. **נקבע למתן גזר דין ליום 10.3.25 בשעה 12:30.**
המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים ולממונה על עבודות השירות ותזמן בהתאם.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ה, 30 ינואר 2025,
בהעדר הצדדים.